

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 1Sak/5/2021
Identifikačné číslo spisu: 2020200056
Dátum vydania rozhodnutia: 14. apríla 2022
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hatalová
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:2020200056.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Hatalovej, PhD. (sudca spravodajca) a členov senátu JUDr. Mariána Fečíka a JUDr. Kataríny Cangárovej, PhD., LL.M, v právnej veci sťažovateľky (pôv. žalobkyne): T. S., nar. XX.X.XXXX, bytom F.. XXX., E. J., XXXXX XXXXX L., Iránska islamská republika, štátna občianka Iránskej islamskej republiky, právne zastúpená: GH LEGAL s. r. o., advokátska kancelária, so sídlom Kazanská 12152/3, 821 06 Bratislava, IČO: 52 232 743, proti žalovanému: Riaditeľstvo hraničnej a cudzineckej polície Bratislava, Úrad hraničnej a cudzineckej polície Prezídia Policajného zboru so sídlom Krížna 44, 812 72 Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. PPZ-HCP-BA2-2019/062963-003 zo dňa 20. decembra 2019, o kasačnej sťažnosti žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 20S/37/2020-78 z 12. mája 2021, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky m e n í rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 20S/37/2020-78 z 12. mája 2021 tak, že rozhodnutie žalovaného č. PPZ-HCP-BA2-2019/062963-003 zo dňa 20. decembra 2019 z r u š u j e a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie.

Sťažovateľke p r i z n á v a nárok na úplnú náhradu trov konania voči žalovanému.

O d ô v o d n e n i e

I.
Priebeh a výsledky administratívneho konania

1. Oddelenie cudzineckej polície Policajného zboru Dunajská Streda ako prvostupňový správny orgán, rozhodnutím č. PPZ-HCP-BA8-5243-009/2019-Z zo dňa 13.9.2019 zamietlo žiadosť žalobkyne o obnovenie prechodného pobytu na území Slovenskej republiky na účel zlúčenia rodiny, ktorú podala dňa 24.1.2018. Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobkyni bol dňa 7.5.2017 udelený prechodný pobyt na území Slovenskej republiky, za účelom zlúčenia rodiny s platnosťou do 31.3.2018. Nadobudnutím právoplatnosti rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o obnovenie prechodného pobytu na účel podnikania garanta žalobkyne - jej manžela, dňom 2.5.2019 nespĺňala žalobkyňa podmienky na obnovenie prechodného pobytu na účel zlúčenia rodiny.

2. Proti uvedenému rozhodnutiu podala žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Žalovaný rozhodnutím č. PPZ- HCP-BA2-2019/062963-003 zo dňa 20.12.2019 (ďalej aj „preskúmané rozhodnutie“) zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil prvostupňové rozhodnutie.

3. Žalovaný svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že pobyt žalobkyne je viazaný na pobyt garanta a žiadosť o obnovenie pobytu za účelom podnikania garanta bola právoplatne zamietnutá, nakoľko v čase rozhodnutia žalovaného žalobkyňa nemala na území Slovenskej republiky rodinného príslušníka s prechodným alebo trvalým pobytom, nespĺňala podmienky obnovenia prechodného pobytu za účelom zlúčenia rodiny.

II.

Konanie na krajskom súde

4. Proti rozhodnutiu žalovaného podala žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu Krajskému súdu v Trnave (ďalej aj „krajský súd“) dňa 4. marca 2020 žalobu, v ktorej namietala, že

- zo spisového materiálu je zrejmé, že udelenie prechodného pobytu žalobkyne plne súvisí s udelením prechodného pobytu jej garanta a žalobkyňa predložila správnomu orgánu prvého stupňa všetky potrebné doklady na udelenie prechodného pobytu na území Slovenskej republiky,
- požiadala o prerušenie konania, pokiaľ nebude rozhodnuté vo veci garanta žalobkyne, ktorý podal na krajský súd žalobu o preskúmanie rozhodnutia o zamietnutí jeho žiadosti o obnovenie prechodného pobytu,
- namietala, že rozhodnutie žalovaného sa nespravovalo riadnym právnym posúdením skutkových okolností daného prípadu, čo spôsobuje jeho vecnú nesprávnosť a vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia.
- žiadala rozhodnutie žalovaného ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu zrušiť a vec vrátiť správnomu orgánu na ďalšie konanie.

5. Krajský súd rozsudkom č. k. 20S/37/2020-78 zo dňa 12.5.2021 (ďalej len „rozsudok krajského súdu“) žalobu zamietol a nepriznal žalovanému náhradu trov konania. Krajský súd v rozsudku opísal priebeh konania pred správnym orgánom ako aj pred žalovaným ako odvolacím orgánom. K námietke žalobcu ohľadne prerušenia konania súd odkázal na ustanovenie § 135 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku týkajúceho sa zásady rozhodovania súdu za rozhodujúceho stavu konania, ktorý je daný v čase právoplatnosti rozhodnutia žalovaného. V tejto súvislosti krajský súd dodal, že rozhodnutie žalovaného bolo vydané v čase, kedy garantovi žalobkyne (jej manželovi) bola právoplatne zamietnutá žiadosť o obnovenie prechodného pobytu za účelom podnikania. Žalobkyňa preto podľa súdu nespĺňala podmienky zlúčenia rodiny. Krajský súd nezistil v postupe žalovaného žiadne pochybenia a preto považoval jeho vydané rozhodnutie za správne. Záverom krajský súd dodal, že na správnosti postupu žalovaného nič nemení ani skutočnosť, že následne bol žalobkyni obnovený prechodný pobyt na území SR za účelom zlúčenia rodiny, keďže rozhodnutie o zamietnutí žiadosti garanta žalobkyne na obnovenie prechodného pobytu za účelom podnikania bolo krajským súdom následne zrušené v inom súdnom konaní a garantovi bol následne obnovený prechodný pobyt na území SR. Krajský súd opätovne poukázal, že pri preskúmaní rozhodnutia vychádzal zo stavu, ktorý bol v čase vydaného napadnutého rozhodnutia a pokiaľ došlo k zmene skutočností, tak tieto skutočnosti boli premietnuté v nasledovných rozhodnutiach správnych orgánov, ktoré v danom smere neboli v tomto konaní predmetom prieskumného konania. Ohľadne trov konania krajský súd rozhodol

tak, že ich žalovanému nepriznal, keďže nenastala žiadna výnimočná situácia na to, aby žalovanému ako štátnemu orgánu bola náhrada trov priznaná.

III.

Konanie na kasačnom súde

6. Proti rozsudku krajského súdu, uvedenému v záhlaví tohto rozhodnutia, podala sťažovateľka v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť podľa § 440 ods. 1 písm. g) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej aj „S.s.p.“), z dôvodu že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, v ktorej namietala:

- právny stav, kedy jej manžel má na území prechodný pobyt, ale osoby viazané na jeho pobyt - t. j. ona ako manželka a jeho deti prechodný pobyt nemajú,
- narušenie súkromného a rodinného života s poukazom na čl. 8 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd s tým, že sťažovateľka je zvyknutá byť neustále so svojim manželom aj na území Slovenskej republiky sa zdržiavala po dlhšiu dobu,
- poukázala na rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 1Sž/22/2014, podľa ktorého je správny orgán povinný skúmať rodinný a súkromný život príslušníka tretej krajiny a v prípade, že by dôsledky zrušenia trvalého pobytu boli neprimerané dôvodu jeho zrušenia, správny orgán trvalý pobyt nezruší,
- s odkazom na doktrínu legitímneho očakávania, ktorej podstata je očakávanie účastníka konania od orgánu verejnej moci, že v skutkovo podobných veciach budú štátne orgány rozhodovať rovnako, poukázala na výlučnú závislosť medzi udelením prechodného pobytu jej osobe a udelením pobytu jej garantovi, keďže po zamietnutí obnovy prechodného pobytu garantovi, bola zamietnutá obnova prechodného pobytu aj sťažovateľke. Následne však prechodný pobyt garantovi bol obnovený. Rozhodnutie krajského súdu je preto podľa sťažovateľky prekvapivé, pričom boli opomenuté jej legitímne očakávania,
- poukázala na rozsudok krajského súdu sp. zn. 20S/38/2020 z 26.5.2021 vo veci zamietnutia žiadosti o obnovenie pobytu jej dcéry I. A., ktorým krajský súd zrušil rozhodnutie správneho orgánu z dôvodu, že „skutkový stav, ktorý správny orgán vzal za základ svojho rozhodnutia, je v súčasnosti v rozpore so skutočnosťami vyplývajúcimi z administratívneho spisu týkajúcej sa zásadnej okolnosti prípadu - osudu žiadosti garanta žalobkyne.“. V uvedenom prípade ide o rovnaký prípad ako sťažovateľkin a totožný skutkový stav, rozdielnymi rozhodnutiami v tej istej veci však bola narušená právna istota pri rozhodovaní a dôvera voči súdnej ochrane.

7. V sťažnostnom návrhu sťažovateľka navrhla, aby kasačný súd zmenil rozhodnutie krajského súdu tak, že rozhodnutie žalovaného zruší a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie eventuálne, aby došlo k zrušeniu rozsudku krajského súdu a vráteniu veci na ďalšie konanie. Žalobca tiež navrhol, aby mu kasačný súd priznal náhradu trov konania na krajskom ako aj kasačnom súde vo výške 100%.

8. Žalovaný sa k podanej kasačnej sťažnosti sťažovateľky nevyjadril, napriek tomu, že bol na možnosť uplatnenia tohto práva vyzvaný v lehote 20 dní od doručenia mu výzvy zo strany krajského súdu.

IV.

Právny názor kasačného súdu

9. Senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, pričom po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 442 ods. 1 S.s.p., § 443 ods. 1 S.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 S.s.p.), jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že napadnutý rozsudok krajského súdu je potrebné zmeniť tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku (§ 462 ods. 2 S.s.p.).

10. Rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 14. apríla 2022 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.).

11. Podľa § 27 ods. 1 zákona č. 404/2011 Z. z. o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o pobyte cudzincov“) prechodný pobyt na účel zlúčenia rodiny udeli policajný útvar, ak nie sú dôvody na zamietnutie žiadosti podľa § 33 ods. 6, štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorý je a) rodinným príslušníkom štátneho príslušníka tretej krajiny s prechodným pobytom alebo s trvalým pobytom, b) príbuzným v priamom vzostupnom rade azyllanta mladšieho ako 18 rokov, alebo c) závislou osobou podľa medzinárodnej zmluvy.

12. Podľa § 33 ods. 1 zákona o pobyte cudzincov policajný útvar pri rozhodovaní o žiadosti o udelenie prechodného pobytu prihliada na a) verejný záujem, osobitne na bezpečnostné hľadisko, hospodárske záujmy Slovenskej republiky, najmä na prínos podnikateľskej činnosti štátneho príslušníka tretej krajiny pre hospodárstvo Slovenskej republiky a na ochranu verejného zdravia, b) záujmy maloletého dieťaťa štátneho príslušníka tretej krajiny, osobné a rodinné pomery štátneho príslušníka tretej krajiny, jeho finančnú situáciu a dĺžku doterajšieho pobytu a predpokladaného pobytu, c) stanovisko zastupiteľského úradu k udeleniu prechodného pobytu.

13. Podľa § 33 ods. 5 zákona o pobyte cudzincov policajný útvar môže prerušiť konanie o udelení prechodného pobytu podľa § 27, ak štátny príslušník tretej krajiny podal žiadosť o jeho udelenie v čase, keď sa ešte nerozhodlo o žiadosti o udelenie trvalého pobytu alebo prechodného pobytu podľa tohto zákona štátneho príslušníka tretej krajiny, s ktorým žiada zlúčenie rodiny.

14. Podľa § 29 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. z. o správnom konaní správny orgán konanie preruší, ak sa začalo konanie o predbežnej otázke alebo ak bol účastník konania vyzvaný, aby v určenej lehote odstránil nedostatky podania, alebo ak účastník konania nemá zákonného zástupcu alebo ustanoveného opatrovníka, hoci ho má mať, alebo ak tak ustanovuje osobitný zákon.

15. Podľa § 36 ods. 1 písm. b) zákona o pobyte cudzincov, policajný útvar zruší prechodný pobyt, ak zistí skutočnosti, ktoré sú dôvodom na zamietnutie žiadosti o udelenie prechodného pobytu podľa § 33 ods. 6 alebo ods. 7 zákona o pobyte cudzincov.

16. V predmetnej veci bolo potrebné predostrieť, že predmetom kasačnej sťažnosti bol rozsudok krajského súdu, ktorým zamietol žalobu, ktorou sa sťažovateľka domáhala ochrany svojich práv proti rozhodnutiu žalovaného, ktorý potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu o zamietnutí žiadosti o obnovenie prechodného pobytu z dôvodu, že nespĺňa podmienky na udelenie prechodného pobytu [§ 33 ods. 6 písm. c) zákona o pobyte cudzincov].

17. Kasačný súd následne preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu a v medziach kasačnej sťažnosti aj rozhodnutia správnych orgánov. Ako nosnú námietku voči rozsudku správneho súdu identifikoval námietku nesprávneho právneho posúdenia, ktorú vyhodnotil za dôvodnú. Bližšie tieto závery odôvodňuje v nasledovnom texte.

18. Kasačný súd zistil, že o obdobnej kasačnej sťažnosti, ktorá sa týkala zamietnutia žiadosti o obnovenie prechodného pobytu dieťaťa sťažovateľky I. A., kasačný súd rozhodol rozsudkom sp. zn. 2Sak/3/2021 z 28. októbra 2021, preto kasačný súd bral do úvahy aj závery kasačného súdu v tejto veci, s ktorými sa stotožnil.

19. Kasačný súd má za to, že pre riadne rozhodnutie o žiadosti o obnovenie prechodného pobytu na účel zlúčenia rodiny, ktorý je vo svojej podstate závislý na pobytovej statuse tzv. garanta, bolo potrebné zistiť, ako bolo v konečnom dôsledku skončené konanie o žiadosti o obnovenie prechodného pobytu manžela sťažovateľky.

20. Kasačný súd z administratívneho spisu zistil, že dňa 16.9.2019 bolo správnomu orgánu doručené vyjadrenie sťažovateľky, v ktorom okrem iného uviedla, že jej garant podal dňa 1.7.2019 na príslušný Krajský súd v Trnave žalobu, ktorou sa domáhal zrušenia rozhodnutia o zamietnutí jeho žiadosti o obnovenie prechodného pobytu, a v tejto súvislosti žiadala o prerušenie konania, kým nebude

rozhodnuté o odklade vykonateľnosti rozhodnutia, resp. až do skončenia súdneho konania. V súvislosti s týmto vyjadrením kasačný súd považoval za potrebné poukázať na nezrovnalosti ohľadne preukázania, kedy bolo toto vyjadrenie doručené na správny orgán. Z otláčku pečiatky potvrdzujúcej prijatie doručenia vyjadrenia je zrejmé, že došlo k opravovaniu (prepisovaniu) dátumu prijatia podania v časti konkrétneho dňa mesiaca september 2019, pričom samotné vyjadrenie bolo datované na deň 23.8.2019. Kasačný súd tiež poukazuje na otázný postup správneho orgánu, ktorý prostredníctvom výzvy z 20.8.2019, doručenej splnomocnenej zástupkyňi sťažovateľky dňa 21.8.2019, požiadal sťažovateľku v pomerne krátkej lehote 5 dní od jej doručenia vyjadriť sa k zabezpečeným podkladom, ktoré odôvodňujú zamietnutie žiadosti o obnovenie prechodného pobytu. Rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu bolo vydané dňa 13.9.2019, pričom podľa priloženej poštovej doručeny bol prvý pokus o doručenie tohto rozhodnutia sťažovateľke uskutočnený až dňa 8.11.2019. Uvedený sled udalostí dáva obraz o účelovom postupe správneho orgánu, ktorý vyvoláva dojem možnej zaujatosti správnych orgánov pri posúdení žiadosti sťažovateľky v jej neprospech. Takýto postup je možné označiť za rozporný so základným princípom tzv. dobrej verejnej správy, majúceho na zreteľ zachovanie si európskeho štandardu všeobecných požiadaviek na kvalitu postupov a činnosti verejnej správy, t. j. výkon právomoci správneho orgánu ako služby občanom, nezneužívanie voľnej úvahy správneho orgánu a výkon jeho právomoci len za účelom ustanoveným zákonom (Rozsudok Najvyššieho správneho súdu SR sp. zn. 2Sak/3/2021 z 28. októbra 2021).

21. Kasačný súd má za to, že už prvostupňový správny orgán mal na základe informácie o podanej žalobe garanta sťažovateľky, konanie prerušiť a počkať do právoplatného rozhodnutia súdu vo veci žaloby manžela sťažovateľky podľa procesnej analógie § 33 ods. 6 zákona o pobyte cudzincov prípadne aj § 29 ods. 1 Správneho poriadku vzhľadom na skutočnosť, že jej pobytové oprávnenie je viazané na pobytový status osoby, s ktorou sa zlučuje, teda jej manželom.

22. Podľa názoru kasačného súdu krajský súd postupoval nesprávne, keď sa formalisticky pridŕžal § 135 ods. 1 S.s.p., v zmysle ktorého je „na rozhodnutie správneho súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo v čase vydania opatrenia orgánu verejnej správy.“ Rozhodovanie o správnej žalobe garanta žalobkyne - jej manžela podanej proti rozhodnutiu o zamietnutí žiadosti o obnovenie prechodného pobytu na účel podnikania totiž predstavovalo vo vzťahu k rozhodovaniu o správnej žalobe žalobkyne predbežnú otázku. Viazanosť rozhodnutím o predbežnej otázke predstavuje pritom vo vzťahu k pravidlu danému § 135 ods. 1 S.s.p. lex specialis, ktorý normatívne vyplýva z § 132 ods. 2 a § 145 ods. 4 S.s.p. Inak povedané, ak rozhodnutie správneho (krajského) súdu v jednej veci má pre druhú vec povahu posúdenia predbežnej otázky, musí ju správny (krajský) súd pri svojom rozhodovaní v druhej veci posudzovať v zmysle § 132 ods. 2 S.s.p., pretože aj správny (krajský) súd predstavuje iný orgán verejnej moci, ktorý má na mysli znenie § 132 ods. 1 S.s.p. V druhom konaní má preto správny (krajský) súd povinnosť prihliadnuť aj na svoje skoršie rozhodnutie, ktoré je v rámci posúdenia predbežnej otázky pre neho záväzné, pričom táto záväznosť vyplýva zo znenia § 145 ods. 4 S.s.p., keďže rozhodnutie správneho súdu je záväzné nielen pre účastníkov konania ale aj pre orgány verejnej moci. To znamená, že viazanosť rozhodnutím o predbežnej otázke predstavuje výnimku z viazanosti správneho súdu stavom existujúcim v čase právoplatnosti preskúmaného rozhodnutia orgánu verejnej správy v zmysle § 135 ods. 1 S.s.p. Krajský súd bol preto v konaní sp.zn. 20S/37/2020 povinný zohľadniť aj svoj rozsudok sp. zn. 14S/79/2019 z 18.6.2020 týkajúci sa garanta žalobkyne.

23. Vydanie rozsudku sp. zn. 14S/79/2019 z 18.6.2020 bolo pritom krajskému súdu v konaní sp.zn. 20S/37/2020 známe.

24. Kasačný súd zo súdneho spisu zistil, že žalobkyňa v správnej žalobe žiadala o prerušenie konania, kým nebude rozhodnuté o žalobe jej manžela o preskúmanie rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o obnovenie prechodného pobytu na účel podnikania. Sťažovateľka ďalej vo vyjadrení z 3.8.2020 (č. 1. 49) krajskému súdu uviedla, že vo veci žaloby jej manžela vydal Krajský súd v Trnave dňa 18.6.2020 pod sp. zn. 14S/79/2019 rozsudok, ktorým rozhodol o zrušení preskúmaného rozhodnutia a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Žalobkyňa vo vyjadrení zo dňa 5.1.2020 (č. 1. 65), doručenému

krajskému súdu dňa 7.1.2021, oznámila, že jej manželovi ako garantovi bol obnovený prechodný pobyt na účel podnikania do 18.12.2021.

25. Tieto skutočnosti boli podľa názoru kasačného súdu spôsobilé ovplyvniť rozhodnutie krajského súdu a krajský súd ich mal vo svojom rozhodnutí zohľadniť v zmysle § 120 písm. a) S. s. p., kedy súd nie je viazaný skutkovým stavom zisteným orgánom verejnej správy a môže vykonať ďalšie dokazovanie, ak to považuje za nevyhnutné na rozhodnutie vo veci.

26. Informácia o tom, že garantovi sťažovateľky bol obnovený prechodný pobyt na účel podnikania mala pre sťažovateľku významný vplyv a celkové právne posúdenie práve z toho dôvodu, ako už bolo vyššie uvedené, že jej oprávnenie na pobyt je naviazané na pobyťový status jej garanta.

27. Krajský súd po zistení uvedených skutočností mal rozhodnutie žalovaného zrušiť a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie, ktorý mohol opätovne rozhodnúť o žiadosti sťažovateľky o obnovenie prechodného pobytu, kedy by po zohľadnení informácie o udelenom prechodnom pobyte garantovi, sťažovateľka spĺňala všetky podmienky na to, aby mohlo dôjsť k opätovnej obnove prechodného pobytu za účelom zlúčenia rodiny.

28. Zároveň má kasačný súd za potrebné vytknúť krajskému súdu rozdielnu rozhodovaciu činnosť, kedy rovnaký senát krajského súdu ako ten, ktorý vydal napadnutý rozsudok dňa 12.5.2021, dňa 26.5.2021 rozhodol vo veci dcéry sťažovateľky I. A. (č.k. 20S/38/2020-86), pričom za rovnakého zisteného stavu rozhodol rozdielnym spôsobom bez toho, aby tento rozdielny prístup náležite odôvodnil. Takýto postup krajského súdu je v skutku v rozpore s princípom právnej istoty a princípom legitímnych očakávaní, ako jedného z výrazov materiálneho právneho štátu, a teda rozporný s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Podľa Ústavného súdu Slovenskej republiky princíp predvídateľnosti rozhodovania a rozhodnutia znamená, že účastníci právnych vzťahov môžu legitímne očakávať, že štátne orgány budú v skutkovo a právne porovnateľných prípadoch rozhodovať rovnako. Iba takýto postup rešpektuje princíp právnej istoty a jeho dôsledné dodržiavanie sa významne pozitívne prejavuje aj v rámci celkového nazerania spoločnosti na význam a úlohu práva (III. US 275/2018). Zákonná formulácia princípu právnej istoty vyjadrená v čl. 2 Civilného sporového poriadku, na ktorú kasačný súd podľa § 5 ods. 1 S.s.p poukazuje, chráni hodnotu predvídateľnosti práva, resp. súdnych rozhodnutí ako jednu z najvyšších ústavných hodnôt materiálneho právneho štátu. V zmysle odseku 2 citovaného článku je právnou istotou stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo. Aj podľa názoru ústavného súdu rozdielna rozhodovacia prax v totožných veciach nie je žiaduca a v prípade, že sa všeobecný súd s prihliadnutím na skutkové a právne okolnosti konkrétne prípadu rozhodne odkloniť od ustálenej rozhodovacej praxe, tento odklon je potrebné v rozhodnutí riadne, racionálne a ústavne konformne riadne odôvodniť.

29. Kasačný súd na základe vyššie uvedených úvah konštatuje, že krajský súd dospel k nesprávnemu záveru, keď žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného považoval za súladné so zákonom a správnu žalobu zamietol. Nakoľko samotné preskúmané rozhodnutie v spojení s konaním, ktoré mu predchádzalo, trpí vadami, ktoré ho činia nezákonným, kasačný súd nezrušil napadnutý rozsudok, ale považoval za potrebné rozhodnúť v zmysle § 462 ods. 2 v spojení s § 457 ods. 1 S.s.p. tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

30. O nároku na náhradu trov konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 2 v spojení s § 167 ods. 1 a § 175 ods. 1 S.s.p. tak, že sťažovateľke, ako úspešnému účastníkovi konania o kasačnej sťažnosti, priznal právo na náhradu trov konania na krajskom súde a kasačnom súde. V zmysle § 175 ods. 2 S.s.p. v spojení s dôvodovou správou k § 467 S.s.p. (teleologický výklad) o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením krajského súdu.

31. Senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky prijal rozsudok jednomyselne (§ 139 ods. 4 S.s.p.).

Poučenie :

Proti tomuto rozhodnutiu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.